

Motion avseende krav på hanhundar för hänvisning av kull i klubbens valpförmedling

Alla hundraser är mer eller mindre inavlade, vilket betyder att den genetiska variationen är begränsad. Det medför många positiva drag, som att vi kan förutsäga utseende, arbetskapacitet och temperament med bra säkerhet. Tyvärr medför det också negativa saker eftersom det inte är endast de positiva genernas egenskaper som dubbleras vid inavel, utan även mer eller mindre oönskade. Sjukdomar som nedärvs recessivt är vårt största gissel, eftersom de sprids inom populationen utan att vi ser dem förrän de träffar på ett annat likadant anlag och sjukdomen bryter ut. Vid inavel försämras också immunförsvaret, vilket gör individen mer mottaglig för sjukdom, både genetisk och annan.

Därför är det viktigt att vi avlar med försiktighet så att vi kan bromsa, om och när det dyker upp synliga sjukdomsanlag. Det är också viktigt att bredda den genetiska variationen, så att risken för dubbling minskar och att immunförsvaret blir så starkt som möjligt.

Tikar har en naturlig begränsning i både avelsdebut och populationspåverkan genom att de själva påverkas av tidiga och många kullar. Hanar har inte denna begränsning. Det är lätt, att både som hanhundsägare och tikägare (som letar efter en bra hane), falla för frestelsen att använda hanar i större utsträckning och tidigare (d.v.s. i yngre åldrar) än vad som är bra för rasen och avkomman. Ingen hund, vare sig tik eller hane, är felfri i sitt genetiska arv. Det är upp till oss som klubb att värna om rasen genom att sätta upp riktlinjer som gynnar individen och även populationen på sikt.

För att bibehålla/förbättra hälsan inom vår ras vill jag lägga fram tre motioner vars syfte är att bredda den genetiska variationen, och verka för att begränsa varje enskild hunds inverkan på hela populationen. Dessutom syftar de till att även hanhundarna ska vara fysisk och psykiskt mogna (fullt utvecklade) innan de går i avel, och att allvarliga sjukdomar med relativt tidig debut skall hinna upptäckas och begränsas i spridning. Anledningen till att jag har både antal kullar och antal valpar i mina motioner är att kullstorleken varierar, och det är antalet valpar som påverkar populationen. Om man inte vid max antal kullar kommit upp i antal registrerade valpar finns således utrymme för fler kullar. Antal valpar baseras på antal kullar x genomsnittlig kullstorlek.

För att få kullen med på Cockerklubbens valpförmedling lägger jag fram följande motioner:

Motion 1:
Hanhundar ska ha uppnått 2 års ålder vid parning.

Motion 2:
Hanhundar mellan 2 & 4 år får ha högst 3 svenska kullar, eller 15 valpar, under det första året för att sedan vänta ett år och utvärdera resultatet. (Senaste kullen skall hinna fylla 1 år eller hanen 4 år)

Motion 3:
Hanhundar ska inte ha mer än 10 svenska kullar eller 60 valpar under sin livstid.

Järbo den 24 november 2010

Hannah Säveholm, kennel Subarasii